



ANDMEKAITSE INSPEKTSIOON



VAIDEOTSUS
avaliku teabe asjas nr 2.1.-3/17/2484

Otsuse tegija	Andmekaitse Inspektsiooni peainspektor Elve Adamson
Otsuse tegemise aeg ja koht	03.01.2018 Tallinnas,
Vaide esitamise aeg	23.11.2017 (registreeritud inspektsioonis 24.11.2017)
Teabevaldaja	Eesti Ajaloomuuseum aadress: Pirita tee 56, Tallinn e-post: post@ajaloomuuseum.ee
Vaide esitaja	Eraisik e-posti aadress: xxxx.xxxx@gmail.com

RESOLUTSIOON:

Avaliku teabe seaduse (AvTS) § 45 lg 1 punkti 1 ning haldusmenetluse seaduse (HMS) § 85 punkti 4 alusel

otsustan:

- 1) jätta vaie rahuldamata, kuna menetluse käigus on Eesti Ajaloomuuseum vaide esitaja teabenõudele vastanud;**
- 2) teha vaideotsus teatavaks vaide esitajale ja teabevaldajale.**

VAIDLUSTAMISVIIDE:

Vaide esitaja saab käesoleva otsuse vaidlustada 30 päeva jooksul, esitades halduskohtumenetluse seadustiku kohase kaebuse Tallinna Halduskohtusse. Vaideotsuse tühistamist saab nõuda üksnes koos teabevaldajalt teabe väljastamise nõudega, mis jäi vaideotsusega rahuldamata.

FAKTILISED ASJAOLUD:

17.10.2017 edastas vaide esitaja Eesti Ajaloomuuseumile pöördumise, milles soovis järgmist teavet.

- 1. Palun minule saata müügi- ja kliendisuhete juhi tööleping ning ametijuhend, kui selline leidub.*
- 2. Palun minule saata kommunikatsioonijuhi tööleping ning ametijuhend, kui selline leidub.*
- 3. Palun minule saata turundusjuhi tööleping ning ametijuhend, kui selline leidub.*
- 4. Palun minule selgitada, kui suur on loodetav tulu kasv Eesti Ajaloomuuseumi eelarvevahenditesse müügi- ja kliendisuhete juhi töö tulemusena esimesel aastal? Aga teisel aastal?*

Vaide kohaselt ei olnud Eesti Ajaloomuuseum vaide esitamise ajaks vaide esitaja teabenõudele vastanud.

VAIDE ESITAJA NÕUE JA PÕHJENDUSED:

(I) ASJAOLUD

Eesti Vabariigi põhiseaduse § 46 järgi on igal inimesel õigus pöörduda avaldustega riigiasutuste, kohalike omavalitsuste ja ametiisikute poole. Pöördusin 01.05.2017 (lisa nr 1) elektronposti teel elektronpostiaadresside post@ajaloomuuseum.ee ja xxxx.xxxxx@ajaloomuuseum.ee kaudu Eesti Ajaloomuuseumi (registrikood 70004376; aadress Pirita tee 56, Tallinna linn) poole selles, et palusin neilt teavet seoses välja kuulutatud müügi- ja kliendisuhete juhi tööpakkumisega. Nimelt, soovisin ma teada järgmist:

"1. Kas võiksite selgitada, mille poolest erineb nimetatud töökoht mitte kuigi ammu tööle palgatud turundusjuhust? Selles ei ole muidugi vaidlust, et koristajast kuni muuseumi direktorini välja töötavad kõik eesmärgi nimel, et muuseum oleks edukas, et viimasel läheks hästi, et igast investeeritud eurost kasvaks välja kaks ja kolm ja kümme üleliidulist raha, aga mul on tekkinud teatavad küsitavused, teatavad kahtlused, et nimetatud ametikoht luuakse mitte parimate kavatsustega. Kas võiksite saata nii turundusjuhi kui ka loodava ametikoha ametijuhendid?

2. Kas võiksite selgitada, milliseks olete prognoosinud selle ametikoha töötasu (on küll kirjas, et töötaja ise nimetab oma turuväärtuse, s.o. palgasoovi, aga vähemasti esialgu, katseajal on vist kuskil lagi, st rahaga vist päris prii ei ole)?

3. Kas võiksite selgitada, millisel määral tuleb loodava ametikoha töötasu, kas muuseumi omavahenditest, Euroopa Liidu sihtfinantseeritavast toetusfondist või maksumaksja, s.o. Kultuuriministeeriumi eelarvest?

4. Kas võiksite selgitada, kui suur on loodetav tulu kasv Eesti Ajaloomuuseumi eelarvevahenditesse müügi- ja kliendisuhete juhi töö tulemusena esimesel aastal? Aga teisel aastal?

5. Kas võiksite selgitada, kui suur on turundusjuhi töötasu? Kui seadus ei luba viimasele vastata, siis kas võiksite täpsustada vähemasti suurusjärgu (Vabariigi Valitsuse miinimum, Eesti keskmine (mh siis alla või üle), kaks keskmist, kolm keskmist vms)?

6. Kas võiksite selgitada, millised on turundusjuhi senised tööalased saavutused Eesti Ajaloomuuseumis? Kõiki ei ole tarvis üles loendada alustada, piisaks paarist ilmekast näitest."

02.05.2017 vastas minu sellele pöördumisele Eesti Ajaloomuuseumi kommunikatsioonijuht Xxxx Xxxxx (lisa nr 2), lisaks viisakusvormelitele, järgmist: "Täname huvi tundmast Eesti Ajaloomuuseumi konkursi vastu. Oluline info tööülesannete kohta on töökuulutuses olemas. Ametikoha töötasu makstakse muuseumi omavahenditest."

17.10.2017 pöördusin uuesti (lisa nr 3) Eesti Ajaloomuuseumi elektronpostiaadressidele, kuivõrd nende 02.05.2017 vastus polnud minu jaoks küllaldane ja et töökuulutusest (mida selleks hetkeks enam ka ei eksisteerinud) ma mulle vajalikku informatsiooni ei saanud, esitades alljärgneva avalduse (lisaks kõigile viisakusteadetele):

"Kuivõrd ma leian, et teie asutus on minu 01.05.2017 pöördumisele vastanud üksnes küsimuse nr 3 osas, siis ma esitan uuesti alljärgnevad küsimused:

1. Palun minule saata müügi- ja kliendisuhete juhi tööleping ning ametijuhend, kui selline leidub.

2. Palun minule saata kommunikatsioonijuhi tööleping ning ametijuhend, kui selline leidub.

3. Palun minule saata turundusjuhi tööleping ning ametijuhend, kui selline leidub.

4. Palun minule selgitada, kui suur on loodetav tulu kasv Eesti Ajaloomuuseumi eelarvevahenditesse müügi- ja kliendisuhete juhi töö tulemusena esimesel aastal? Aga teisel aastal?"

Tänase päevani ei ole ma oma 17.10.2017 avaldusele saanud mitte mingisugust vastust.

(II) VAIDE PÕHISTUS

"Haldusmenetluse seaduse" (HMS) § 71 lg 1 järgi võib isik, kes leiab, et haldusaktiga või haldusmenetluse käigus on rikutud tema õigusi või piiratud tema vabadusi, esitada vaide. HMS § 76 lg 2 p 6 nõudmise pääle kinnitan järelevalveasutusele, et vaieldavas asjas ei ole minu parima arusaamisvõime järgi jõustunud kohtuotsus ega toimu kohtumenetlus. HMS § 76 lg 2 p 4 järgi märgitakse vaides põhjused, miks vaide esitaja leiab, et haldusakt või toiming rikub tema õigusi.

Eesti Vabariigi põhiseaduse § 1 järgi on kõrgeima riigivõimu kandja Eestis rahvas. Selleks, et kõrgeim suverään saaks oma tahet parimal viisil ellu viia, peab ta olema informeeritud. Kodanikkonna informeerimine toimub paljuski riigi algatusel, samas ei ole vähemtähtis ka kodanike omaalgatuslik teabe hankimine. Teabe avalikustamine võimaldab kodanikel osaleda rohkem otsustamisprotsessis, tagab juhtorganitele suurema legitiimsuse, tulemuslikkuse ning suurema vastutuse kodanike ees demokraatlikus süsteemis (Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 30.05.2001 määrus nr 1049/2001). Demokraatia põhimõte on üks Euroopa õigusruumis kehtivatest õiguse üldpõhimõtetest ning põhiväärtustest (Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegium (RKPJKo) 17.02.2003 kaasuses 3-4-1-1-03 p 15). Demokraatia tähendab võimu teostamist rahva osalusel ja oluliste juhtimisotsustuste tegemist võimalikult ulatuslikul ja kooskõlastatud alusel (RKPJKo 21.12.1994, nr III-4/1-11/94). Demokraatia on rahva valitsus rahva üle rahva heaks (Ameerika Ühendriikide president Abraham Lincoln Gettysburgi kõnes 18.11.1863). Eesti Maapäeva 24.02.1918 deklaratsiooni "Manifest kõigile Eestimaa rahvastele", Eesti NSV Ülemnõukogu 11.04.1990 pöördumise NSV Liidu presidendi poole, Eesti Vabariigi Ülemnõukogu 11.03.1991 avalduse ja 20.08.1991 otsuse "Eesti riiklikust iseseisvusest" ning 03.07.1992 jõustunud Eesti Vabariigi põhiseaduse § 1, § 10 ja § 11 järgi on Eesti demokraatlik riik.

Eesti Vabariigi põhiseaduse § 44 järgi on igal inimesel õigus vabalt saada üldiseks kasutamiseks levitatavat informatsiooni. Kõik riigiasutused, kohalikud omavalitsused ja nende ametiisikud on kohustatud seaduses sätestatud korras andma Eesti kodanikule tema nõudel informatsiooni oma tegevuse kohta, välja arvatud andmed, mille väljaandmine on seadusega keelatud, ja eranditult asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud andmed.

Täiendavalt annab õiguse informatsioonile ka "Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni" (EIÕK) artikkel 10, mis kätkeb eneses vabadust saada ja levitada teavet ja mõtteid ilma ametivõimude sekkumiseta ja sõltumata riigipiiridest. See on lausa kohtu tasandil üle korratud: 19. jaanuaril 2016 tegi Euroopa Inimõiguste Kohus (EIK) otsuse kaasuses Romeo Kalda vaidluses Eesti Vabariigi vastu (kaebus nr 17429/10), leides kuue häälega ühe vastu, et Eesti riik on rikkunud EIÕK artiklit 10 (sõnavabadus), kuna kaebajale ei võimaldatud vanglas juurdepääsu kolmele tema soovitud internetileheküljele. EIÕK art 46 lg 1 järgi on Eesti võtnud kohustuse täita EIK lõplikke otsuseid igas asjas, milles ta on pooleks. EIÕK on Eesti õiguskorra lahutamatu osa (Riigikohtu üldkogu 30.06.2017 kaasuses 3-3-2-1-16 p 18). Eesti Vabariigi põhiseaduse § 3 järgi on rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud põhimõtted ja normid Eesti õigussüsteemi lahutamatu osa.

Eesti Vabariigi põhiseaduse § 14 järgi on õiguste ja vabaduste tagamine seadusandliku, täidesaatva ja kohtuvõimu ning kohalike omavalitsuste kohustus. Sellest sättest on Riigikohus tuletanud seadusandja kohustuse kehtestada normid, millised tagaksid konstitutsiooniga

kokkulepitud põhiõiguste kasutamise võimalused (vt "Eesti Vabariigi põhiseadus: kommenteeritud väljaanne" (2017), paragrahv 14 kommentaarid 10, 11, 15, 16, 19, 22 jt). Üks niisugune normide kogum, mis konkretiseerib põhiseaduse 44. ja 46. paragrahvis sätestatud põhiõigust pöörduda avaliku võimu kandja poole, on näiteks "Avaliku teabe seadus" (AVTS).

AVTS § 6 järgi on teabenõue teabenõudja poolt AVTS-is sätestatud korras teabevaldajale esitatud taotlus teabe saamiseks või taaskasutamiseks.

AVTS § 5 lg 1 järgi on riigiasutused ja teised avalik-õiguslik juriidilised isikud teabevaldajad. Eesti Ajaloomuuseum on Kultuuriministeeriumi hallatav riigiasutus, ("Eesti Ajaloomuuseumi põhimääruse" § 1 lg 1), vastates seega AVTS § 5 lg 1 teabevaldajale esitatud tingimustele.

AVTS § 3 lg 1 järgi peab taotletav teave olema mis tahes viisil ja mis tahes teabekandjale jäädvustatud ja dokumenteeritud teave, mis on saadud või loodud seaduses või selle alusel antud õigusaktides sätestatud avalikke ülesandeid täites.

Avalikud ülesanded on vahetult seadusega või seaduse alusel riigile, kohalikule omavalitsusele või muule avalik-õiguslikule juriidilisele isikule pandud ülesanded (Riigikohtu halduskolleegium 19.06.2014 kaasuses 3-3-1-19-14 p 11). Ülesanne on kohustusena sooritatavaks antud või võetud toiming ("Eesti keele seletav sõnaraamat"). Ülesande, avaliku võimu kandjal kodanike pöördumistele vastata, seab põhiseaduse § 14 (Riigikohtu halduskolleegium kaasuses 3-3-1-4-10 p 12 lg 2), § 44, § 46 või neid põhiõigusi konkretiseerivad seadused (haldusmenetluse seadus, avaliku teabe seadus, märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise ning kollektiivse pöördumise esitamise seadus, kriminaalmenetluse seadustik (§ 195 ja § 198), väärteomenetluse seadustik (§ 59 lg 2) jne).

Pole ühtegi põhjust arvata, et küsitud töölepingud (ja nende lahutamatud lisad) justkui ei ole mistahes teabekandjale jäädvustatud ja dokumenteeritud teave. Pole ka ühtegi põhjust arvata, et justkui seda töölepingut ei loodud avalikke ülesandeid täites. Niisiis on tegemist AVTS § 3 lg 1 kirjeldatud tulemiga, mida on AVTS-is taotlusele esitatud nõudeid täites igapähe välja küsida.

Võiks justkui arvata, et Eesti Ajaloomuuseumi direktor ei otsustanud lihtsalt niisama hommikul tööle tulles, et tuleks palgata müügi- ja kliendisuhete juht, vaid et sellele otsustusele eelnes mingisugune diskussioon, mingid koosolekud, ja eeldades, et need koosistumised protokolliti, siis ehk on nendes protokollides olemas ka vastus minu 17.10.2017 pöördumise 4. küsimusele: "Palun minule selgitada, kui suur on loodetav tulu kasv Eesti Ajaloomuuseumi eelarvevahenditesse müügi- ja kliendisuhete juhi töö tulemusena esimesel aastal? Aga teisel aastal?".

Minu arvates on see elementaarne küsimus, millist kasu töötaja minu ettevõtmisele-asutusele toob, millele töandja peab vastama, kui ta ükskõik millise inimese tööle palkab. Kui üheski Eesti Ajaloomuuseumi dokumendis (lisaks protokollidele on ju ka arengukavad) sellist teavet kirjapandud ei ole (jääb küll arusaamatuks, mis põhjusel ei mõista Ajaloomuuseum ajaloo talletamise tähtsust), siis tuleks (tulnuks) muuseumil teabenõude täitmisest keelduda AVTS § 23 lg 2 p 5 alusel (teabevaldaja võib või teabenõude täitmisest keelduda, kui teabenõude täitmiseks tuleb teavet täiendavalt süstematiseerida ja analüüsida ning selle alusel on vaja uus teave dokumenteerida. Selline teabenõue loetakse selgitustaotluseks ja sellele vastatakse märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise seadusega ettenähtud korras).

AVTS § 23 lg 3 järgi teeb teabevaldaja teabenõude täitmisest keeldumise koos põhjendusega teabenõudjale teatavaks viie tööpäeva jooksul. Seda ei ole aga tehtud. Tallinna Ringkonnakohus on 26.07.2017 kohtumääruses haldusasjas 3-17-1171 leidnud, et isegi, kui kaebajal puudub õigus saada soovitud teavet /---/, peab teabevaldaja keelduma taotluse rahuldamisest viitega keeldumise õiguslikule ja faktilisele alusele.

(III) TAOTLUS

Kuivõrd "põhiseadus on absoluutselt kohustavaks juhiseks igale Eesti kodanikule ja selle eeskiri on käesoleval juhul nii vaieldamatult selge, et ühelgi seaduse tõlgendamise reegleid ega loogikat austaval inimesel ei saa tekkida kahtlusi ega kaksipidi arvamist, siis ei saa mina keelduda täitmast seda kohustust, mis minu pääle langenud on" (August Rei, Vabariigi Presidendi 09.01.1945 käskkiri nr 1), ja kuivõrd teabevaldaja ei ole seaduses menetluseks ettenähtud tähtaja jooksul teabenõuet täitnud või selle täitmisest keeldunud või teabenõudjat teavitanud võimalikest puudustest teabenõudes või pikendanud täitmise tähtaega ja viimasest avaldajat teavitanud koos põhjusega aga ka ehk mitmega, ja et teabenõudja hinnangul on sellega tema õiguseid rikutud, mistõttu palun AVTS § 45 lg 2 ja 46 lg 1 alusel ning AVTS § 44 lg 1 p 1 järgi Andmekaitse Inspeksioonile antud õigustega kontrollida AVTS § 51 kirjeldatud asjaolusid teabenõude osas, millise saatsin Eesti Ajaloomuuseumisse 17.10.2017 ning viimaks kohustada teabevaldaja asutuse juhti teabenõude osas mingisuguse otsuse vastu võtma ning sellest ka teabenõudjale teada andma selleks ettenähtud ajal ja viisil.

Palun Andmekaitse Inspeksioonil mind elektronposti teel teavitada vaidemenetluse tulemusest.

TEABEVALDAJA PÕHJENDUSED:

Vastan Teie poolt esitatud küsimustele.

- 1. Erasik saatis meili teel 17.10.2017.a. kirja küsimustega.*
- 2. Vastasin tema kirjale 19.10.2017.a.*
- 3. Saadan Teile lisana meie kirjavahetuse.*

Lp.Eraisik

- 1. Töölepingud sisaldavad isikuandmeid, mis kahjustaks eraelu puutumatust (pangainfo, kodune aadress jne). AvTS § 35. (1) 12 teabe, mis sisaldab isikuandmeid, sellele juurdepääsu võimaldamine kahjustaks oluliselt andmesubjekti eraelu puutumatust.*
- 2. Loodetava tulu kohta müügi-ja kliendisuhete juhi töö tulemusena esimesel ja teisel aastal – muuseumil puudub metoodika sellelaadse korrelatsiooni väljaarvutamiseks ja prognoosimiseks.*

Kuna edastatud kirjavahetusest ei nähtunud, et eeltoodud kiri oleks edastatud ka vaide esitajale (kiri oli edastatud direktori poolt muuseumi üldmeilile ja ühe muuseumi töötaja e-posti aadressile), siis tegin Ajaloomuuseumile täiendava järelepärimise. Vastuseks inspeksiooni täiendavale järelepärimisele edastas Eesti Ajaloomuuseum nii inspeksioonile kui vaide esitajale, vaide esitaja soovitud dokumentidest koopiad.

ANDMEKAITSE INSPEKTSIOONI PÕHJENDUSED:

Avaliku teabe seaduse (AvTS) § 3 lg 1 kohaselt on avalik teave mis tahes viisil ja mis tahes teabekandjale jäädvustatud ja dokumenteeritud teave, mis on saadud või loodud seaduses või selle alusel antud õigusaktides sätestatud avalikke ülesandeid täites. Seega saab teabenõude korras küsida koopiaid asutuse valduses olevatest dokumentidest.

AvTS § 18 lg 1 kohaselt täidetakse teabenõue viivitusega, kuid mitte hiljem kui viie tööpäeva jooksul. Sama seaduse § 19 sätestab, et kui teabevaldajal on vaja teabenõuet täpsustada või kui teabe väljaselgitamine on aeganõudev, võib teabenõude täitmise tähtaega pikendada kuni 15 tööpäevani. Tähtaja pikendamisest koos põhjendustega teatab teabevaldaja teabenõudjale viie tööpäeva jooksul. Teabenõude täitmisest keeldumise alused on sätestatud AvTS §-s 23.

Antud juhul on vaide esitaja oma 17.10.2017 pöördumise kolmes esimeses punktis soovinud dokumentidest koopiaid. Seega on vaide esitaja kolme esimese punkti osas tegemist teabenõudega AvTS-i mõistes. Pöördumise neljanda punkti osas on vaide esitaja küsinud: „*Palun minule selgitada, kui suur on loodetav tulu kasv Eesti Ajaloomuuseumi eelarvevahenditesse müügi- ja kliendisuhete juhi töö tulemusena esimesel aastal? Aga teisel aastal?*“. Vaide esitaja leiab, et tema pöördumise neljanda punkti osas on samuti tegemist teabenõudega, kuigi ta pole ühestki dokumendist koopiat küsinud, vaid palunud selgitusi. Vaide esitaja on märkinud oma vaides järgmist: „*Minu arvates on see elementaarne küsimus, millist kasu töötaja minu ettevõtmisele-asutusele toob, millele tööandja peab vastama, kui ta ükskõik millise inimese tööle palkab. Kui üheski Eesti Ajaloomuuseumi dokumendis (lisaks protokollidele on ju ka arengukavad) sellist teavet kirjapandud ei ole (jääb küll arusaamatuks, mis põhjusel ei mõista Ajaloomuuseum ajaloo talletamise tähtsust), siis tuleks (tulnuks) muuseumil teabenõude täitmisest keelduda AVTS § 23 lg 2 p 5 alusel*“.

Andmekaitse Inspeksioon siinkohal vaide esitajaga selles ei nõustu, et ka pöördumise neljanda punkti puhul on tegemist teabenõudega, kuna pöördumises ei ole küsitud ühegi dokumendi koopiat, vaid selgitusi. Ei saa eeldada, et teabevaldaja oleks pidanud aru saama, et vaide esitaja eeldas selgituse edastamiseks dokumentide olemasolu ning soovis nendest koopiaid/väljavõtteid. Kui vaide esitaja pidas silmas protokolle ja/või arengukava, kus tema arvates vastav teave võis kajastuda ehk siis soovis dokumente, siis tuleb seda teabenõudes ka selgelt väljendada.

Siinkohal juhin vaide esitaja tähelepanu asjaolule, et teabevaldaja vastab teabenõudele nii nagu sellest on võimalik aru saada. Antud juhul ei ole inspeksiooni hinnangul vaide esitaja pöördumise neljandast punktist võimalik aru saada, et vaide esitaja pidas silmas mingitest dokumentidest koopiate saamist (ka dokumentide alusel täiendavate selgituste andmise korral ei ole tegemist teabenõudega, kuna sellisel juhul tuleb täiendavad selgitused alles koostada ehk uus teave dokumenteerida). Seega loeb inspeksioon vaide esitaja 17.10.2017 pöördumise neljanda punkti selgitustaotluseks, millele vastamisele kohaldub märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise ning kollektiivse pöördumise esitamise seadus. Eelnimetatud seaduse üle puudub Andmekaitse Inspeksioonil järelevalvepädevus. Seega on vaide esimeks teabenõude kolmele esimesele punktile vastamata jätmine.

Isegi kui lugeda vaide esitaja 17.10.2017 pöördumise neljas punkt teabenõudeks, siis nähtub Eesti Ajaloomuuseumi 19.10.2017 vastusest, mis küll ilmselt mingil põhjusel jäi vaide esitajale edastamata, et *muuseumil puudub metoodika sellelaadse korrelatsiooni väljaarvutamiseks ja prognoosimiseks*. Eeltoodust võib aru saada, et muuseumil puudub pöördumise punktis neli soovitud teave. Ajaloomuuseumile võib ainult ette heita seda, et 27.12. 2017 vastuses vaide esitajale täiendavalt/uuesti ei selgitatud, et muuseumil soovitud teave puudub või et muuseum loeb pöördumise selgitustaotluseks. Kuna käesolevast vaideotsusest saab vaide esitaja vastavad selgitused teada, siis ei tee ma Eesti Ajaloomuuseumile proportsionaalsuse põhimõttest lähtuvalt ettekirjutust 17.10.2017 pöördumise punkti neli osas edastada täiendavad selgitused.

Eesti Ajaloomuuseum on oma vastuses inspeksiooni järelepärimisele selgitanud, et vastas vaide esitaja 17.10.2017 pöördumisele 19.10.2017. Inspeksioonile edastatud kirjast ei nähtu, et vastuskiri oleks edastatud ka vaide esitajale. Edastatud kirja adressaatideks olid ajaloomuuseumi üldmeil ning ühe töötaja meiliaadress. Kas keegi töötajatest kirja ka vaide esitajale edastas, seda kirjavahetusest ei nähtu. Isegi juhul, kui eelnimetatud vastus edastati vaide esitajale, ei ole teabenõude täitmisest keeldumine põhjendatud põhjusel, et soovitud dokumendid sisaldavad ka piiranguga andmeid.

Kui teabenõudja soovitud dokumendid sisaldavad ka piiranguga teavet, siis ei tähenda see seda, et selliseid dokumente teabenõude korral üldse ei väljastata. Sellisel juhul tuleb väljastada see osa teabest/dokumendist, mis piiranguga andmeid ei sisalda. Ka Riigikohus on seisukohal, et

andmekandja võib sisaldada samaaegselt nii juurdepääsupiirangutega teavet kui ka teavet, millele juurdepääsupiirangud ei laiene. Kui teabele juurdepääsu võimaldamine võib põhjustada juurdepääsupiiranguga teabe avalikuks tulemist, siis avaliku teabe seaduse § 38 lg-st 2 tulenevalt tagatakse juurdepääs üksnes sellele osale teabest või dokumendist, mille kohta juurdepääsupiirangud ei kehti (piiranguga andmed kaetakse kinni).

Antud juhul oli vaide esemeks teabenõudele vastamata jätmise. 27.12.2017 on Eesti Ajaloomuuseum menetluse käigus vaide esitaja teabenõuetele vastanud ja vaide esitajale soovitud dokumendid väljastanud. Kuna teabenõudele menetluse käigus vastamisega on vaide ese ära langenud ning õiguslik olukord taastatud, siis jätab inspeksioon vaide teabenõuetele vastamata jätmise osas rahuldamata.

/allkirjastatud digitaalselt/

Elve Adamson
peainspektor
peadirektori volitusel